№ 168 აგვისტო 5, კვირა 1890 აგვისტო 5, კვირა № 168

„Ивер'я" (ежедневно).
КУТАИСЪ
2-й гильд. куп. Беро гр.
Пурцхванидзе.
348

ბაზეთი ღირს

...ვე	მან.	...ვე	მან.
12	10 —	6	6 —
11	9 50	5	5 50
10	9 75	4	4 75
9	8 —	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	6 50	1	1 50

ცალკე ნომერი—ერთი შაური

ცისკრიალა

გაზეთის დასაკვეთად და კერძო განცხადებათა დასაბეჭდად უნდა მიემართოს: თბილისს რედაქციას ეკუთვნის, ბებელის ქუჩა, ი. გარანტოვის ბეჭდის შორიახლო, თავ. გრუზინსკის სასლში. წერილ-კიბეების გამაერთიანებელი საზოგადოების კანცელარიას სათავადაზნაურო ბანკის სასლში ასლანდელ ქუჩაზედ.
ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტრიქონი რვა კაპეიკი.

1877—1890 სამოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი 1877—1890

დღესასწაულის გამო შემდეგი ნომერი გამოვა ოთხშაბათს, 8 აგ. ივლისს.

გაზეთი „ივერია" პირველის აგვისტოდგან წლის დამლევამდე ღირს 5 მან. და 50 კაპ.

Отъ конторы редакціи

Всѣ объявленія, происходящія извнѣ Кавказской Области, принимаются исключительно въ центральной конторѣ объявленій бывш. Л. Метцль, въ Москвѣ, на Мясницкой, домъ Спиридонова.

სურათებიანი

„ვეფხის-ტყაოსანი"

ძვირფასს ყდაში,

გამოცემული

გ. დ. ქართველიშვილის მიერ

ისყიდება „წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების" წიგნთ საწყობში.

წიგნში 27 ზჩიისაგან დახატული სურათია, მრავალი განგებ ამ წიგნისათვის შეკეთილი ჩუქურთმის მხატვრობა და სათაური ასოები, ამოჭრილა პეტერბურგშ.

წიგნი დიდის ფორმატისაა და ღირს ტფილისში 15 მანათი.

ვისაც სურს ტფილისს გარეთ დაიბაროს, ფოსტისა და გასაგზავნი ხარჯი უდნა წარმოადგინოს კიდევ ერთი მანათი.

წიგნი იყიდება ტფილისში „წერა-კითხვის საზოგადოების" წიგნის მაღაზიაში, ცენტრალურ წიგნის მაღაზიაში და ხიდდეკელის წიგნის მაღაზიაში, ქუთაისში—ძმ. ჯილაძეებისა და ძმ. წერეთლების წიგნის მაღაზიებში.

დაბარება შეიძლება ამ ადრესით.

Въ Тифлисъ. Канцелярія Общества грамотности. Дворцовая ул., Караванъ Сарай Земельн. Банка. № 102

ანონსი

ამ ცოტა ხანში ტფილისში ჩამოვა სათავად-აზნაურო ბანკის თეატრში ხუთის წარმოდგენის გასამართავად გამოჩენილ მალოროსიულ და რუსულ ლიდიაშუტების დასი—ჯუჯა და ქონდრის კაცებისა. (3—1)

ტფილისი, 4 აგვისტო

ჩვენ მინამ ეიტყოდეთ რასმეს ჩვენსას მასზე—წესიერად მოხდა თუ არა გამგეობის თავმჯდომარის არჩევანი ქუთაისის კრებისაგან, საჭიროა ეცოდეთ ყოველივე გარემოება ამ არჩევანისა დასაწყისიდგან დასასრულამდე. უამისოდ ყოველივე სიტყვა ცალიერი თქმა იქმნება, რადგანაც ხელთ არ გვექნება საბუთი განსჯისა და განკითხვისა. აი როგორ მომხდარა ეს არჩევანი თითონ კრების სიგელის სიტყვით.

არჩევანი გამგეობის თავმჯდომარისა მომხდარა 18-ს მაისს. წინა დღეს, როცა კრებას საიმდღეისო საქმეები გაუთავებია, თავმჯდომარეს კრებისას გამოუცხადებია, რომ ხვალ 12 საათზე დაიწყება კრება, რწმუნების წერილებს გადავსინჯავთ და შეეამოწმებთ, მას მერმედ შეეუდგებით არჩევანსაო. კრება, რა თქმა უნდა, დაშლილა იმ იმედით, რომ ხვალ 12-ს საათზე ადრე არ გაიმართება კრებაო. 18-ს მაისს ადრე მოგროვილან კენჭოსნები და ახირებით მოუთხოვნიათ: ეხლავე გაიმართოს კრება, 12-ს საათს ნუღარ მოეუცდითო. თავმჯდომარე ამ ახირებულს თხოვნას დაამორჩილებია და 11 საათსა და 15 წუთს კრება გაუმართავს. კრების დაწყების უმალვე 15-ს კაცს გამოუცხადებია, რომ რწმუნების წერილები გვაქვს და მიიღეთო. თავმჯდომარეს მოუხსენებია კრებისათვის, რომ ყველა რწმუნების წერილი ეერ შეეამოწმებთო, რადგანაც აუარებელი წერილია და მათი გადასინჯვა და შეამოწმება რამდენსამე დღეს მოიხდომებსო. კრების ახირებულ თხოვნის გამოო, ამბობს კრების სიგელი: წერილების შემოწმებაც თავ-დანებებულ იქმნა, მორიგ საქმეთა განხილვაცა, და პირდაპირ შესდგომიან თავ-მჯდომარის არჩევანს. თვით კენჭის ჩამოტარების დროს, კრების ახირებულ ბძანებითვე, ახალი რწმუნების წერილები მოულიათ იმითგანაც-კი, ვინც წერილი სიებშიაც არა ყოფილა ჯერ ჩაწერილი. ამ სახით და წინად წარდგენილ რწმუნების წერილების ძალით კრებაზე 1455 ხმა შემდგარა. ორს ჩამოუტარებია კენჭი, ერთს უწინდელს თავმჯდომარეს თ. დადიანს და მეორეს ბ-ნ ჩიკვაიძეს, რომელსაც ხმის უმეტესობა ჰრგებია და ამის გამო, წესისამებრ, თავმჯდომარეს ბ-ნი ჩიკვაიძე გამოუცხადებია ამორჩეულად.

ჩვენ ყოველ ამაში ერთის მხრით კრების ახირება გვაკვირვებს და მეორეს მხრით თავმჯდომარის აუხირებლობა. აშკარაა, არც კრებას სცოდნია თავისი უფლება და მოეალეობა, არც თავმჯდომარეს. ან სცოდნიათ და არც ერთს საჭიროდ არ დაუნახავს მოქცეულიყო თვისდა უფლებისა და მოეალეობისამებრ.

კრება, მართალია, უმაღლესი ორლანნა ბანკის თვით-მმართველობისა, მაგრამ ნურაფის ნუ ჰგონია, რომ იგი ყოველად შემძლებელი იყოს და რაც ინებოს, იგი ჰქმნას. აქ ყოველს ნაწილს თვით-მმართველობისს კანონისაგან შემოფარგლული აქვს—რა უფლების პატრონიც არის, და მარტო ამ ფარგალს შიგნით იგი ხელ-მეხებელი მბძანებელია და გამგებელი. 84 მუხლი ბანკის წესდებისა ცხადად გვიჩვენებს—რაზე მიუწვდება ხელი კრებას, რის ვაჭრობაც და განკითხვა აქვს მინდობილი. ამის გარეშე ყოველივე მოქმედება კრებისა თვით-ნებობაა, ძალ-მომრეობაა, ყოველ რიგად კაცისაგან შეუწყნარებელი, შეუფერებელი და წუნ დასადები. 82 მუხლი წესდებისა ეალად სდებს არ-მოსაფლს წესს, თუ ჭსურს, თვისი მაგიერობა, თვისი ხმა მიანდოს მარტო ან იმას, ვინც თითონ ხმის მქონებელია, ან მახლობელს ნათესავს. ამასთან რწმუნების წერილი უნდა შემოწმებულ იქმნას ორის მოწმისაგან და წარდგენილ სამის დღის წინად მაინც, ვიდრე კრება დაიწყებს მოქმედებას. ეს ეალდება 82 მუხლისა ფუჭი სიტყვა იქნებოდა, თუ რომ კანონ-მდებელს აზრად არა ჰქონებოდეს რწმუნების წერილების წინადვე გასინჯვა და შემოწმება, რადგანაც უამისოდ ვერ გამოირკვევა შეფერებულია თუ არა რწმუნების წერილი მასთან, რასაც ეალად სდებს კანონი. მინამ ეს მუხლი კანონისა არსებობს, კრებას უფლება არა აქვს გაუსინჯავ და შეუმოწმებელ რწმუნების წერილის ძალით ვისმე აკუთვნოს ხმა, თუ კენჭი, და თუ აკუთვნა, ეგ თვით-ნებობის, გაუწურთნელ საზოგადოებურ გრძნობის ახირება იქნება და არა იგი თავ-დაჭერილი და საღლებიერ, მაისის ცხარე მზისაგან ატკრეტილება.

საკვირველის ხასიათის პატრონი იყო ნუღუღა: მუდამ ალქაჯიერთ ამბორძგენილს თმას ატარებდა, ყოველთვის თავპირი ჩამოსტირონდა, თითქოს ქვეყნის ხარჯს იმას სთხოვენენ, და ისე უსიცოცხლოდ გამოიყურებოდა და ისე ეაგლახად დიბაჯბაჯებდა ბატიერთ, რომ იტყოდით: ეს კაცი-კი არა, დაყოუე—მუნჯებული და ბეკეშ-დამტერეული ბებერი მაიმუნიაო. ასეთი გაზლდათ ნუღუღა. მაგრამ ნუღუღა მოკეკეკე მალხაზ-ჩიტად იქცოდა ხოლმე და ამისი მზეც მაშინ ამოდიოდა, როცა ივთის მრეველში მოკედებოდა ეინმე, ან გაჩნდებოდა და ან დაინიშნებოდა. მინამ სუფრას გაჭშლიდნენ და აკურთხებდნენ და მინამ ჩვენი ნუღუღა თავის „სიცოცხლეკ" ჭამა-სმას შეუდგებოდა, მინამ სამი ნიტრა ხორცი აკლდებოდა მეტის-მეტი მდომით იმის სამკორის ბულასაეით გათქვირებულს ყელ-ყურს, ათასი ღეთის წყალობა და ხორაგეულობა რო ყოფილიყო სუფრაზე, ნუღუღა ივრე მოჰსმუსნიდა თავით-ბოლომდე სუყველას, რომ კამეჩებისაგან აოხრებული ნაბოსტნარი გეგონებოდათ. ღეინო ხომ იმის ღმერთი იყო, ძალზე გამობრეკებოდა ხოლმე ფითელი-ლალის ნუნუთი თავის მდედელთან ერთად და ამოუშვებდნენ მხიარული როყინით ქეკა-ქეხილიანს „ჭრაველ ყამბერს".

უფითელ-ნუნუოთ კი ნუღუღა მკედარი იყო: ასი რო გეთქვათ, ერთს არ გეტყოდათ, ქვეყანა რო დანგრეულიყო, ანუ ში არ ჩაიგდებდა, ციდამ ეესო. მაკხოვარი ჩამობრძანდა-ო რო გეხარებინათ, ზედაც არ შემოგხედავდათ, დასახრჩობად რო წაგეყვანათ, ყურსაც არ შეიბერტყავდა; ის რო ეისმე უცნობს ენახა, მაშინვე ჩვენის დიდებულის რუსთაველის სიტყვები გაახსენებდოდა და იტყოდა:

ასე არის ბრძენი ვინმე,
მაღალი და მადლად მსჯდი,
არცა ღახინი ღახინად ეჩანს,
არცა წარი ზედან-ზედა;
ვით ზღაპარი ასე ესმის
უბედობა თუნდა ბედი,

ფელეტონი

დავით ი. ...ს ძის ჩუბინაშვილის

50 წლის იუბილეის გამო.

მე მას კუჭალობს, ვინც სამშობლოს არის ერთგული,
ვისაც მარდის ქეკენისათვის სძეგრს სამართლიანი გული.
ის შრომობს, იღვწის უანგარად—
მამულიშვილი:
ღალატი არ იცის მოსკენება
და ღამით ძილი.
იღვწის, თან ჭფიქრობს: „ღმერთო, არ მსურს
ვიღაც სხვა რამე,
ოღონდ-კი ოდესე გაკახსოთ
მე ბნელი ღამე!
ოღონდ-კი ნიჭი, მოგიცია
რაც ჩემთვის ზენას,
ჩემს ხალხს გაღაკვე, მოკახმარო
სამშობლო ენას!"
შრომობს: მან იცის, რომ კიდს ქეკენად
შრომა ამშენებს...
ტაძარს დიდებულს—ხალხის ტაძარს—
ამკობს, აშენებს!

სიყრმიდგან ოფლს ღვრის, შრომას იგი
არ ეშალება.
მოსუდა, მაგრამ შრომით მაინც
არ იდალება...
თაყვანი ეცი, ხალხო, მას, ვინც
შენია მარად,
ვინც რომ სიტყვიდგე შემოგეარა
შენ სმალად და ფარად!
ამას კეთილს ხალხის ქება,
ხალხის სალამი!
ამას ეკალობს ჩემი გული,
ჩემი ეკალამი!

სილოვან

სოფ. ჩუნეში

◆◆

მოგონება

III*)

ეანიკოს სიკვდილის მეექვსე დღეს, როცა ყველა შვილიერებმა თავი მოეყარეთ სკოლაში, ჩვენის სამრეველო სკოლის მასწავლებელმა მღვდელმა გამოუცხადა თავის ნუღუღა დიაკვანს*), რომ დღეს მე შეეუძლოთა ეარ, შენ ესენი უნდა წაასხა ეენახში და ლამაზად გამოამარგალინო, რაც იმ დღეს დაგრჩათო. ჩვენ ყველას გაგეხარდა, რადგანაც იმ დღეს გაკვეთილების კითხეა აღარ დგებეჭრებოდა.

ცოტა ხანს შემდეგ, ნუღუღა გაგეძღეკა წინ ჩვენ ეენახისამენრ ყოყოჩა ეაკეიით და ჩვენც ყველანი ცხერებიეით გამოეეკიდენით უკან. წინ ჯაგნარიანი მთა-გრეხილი გვდგა გარდიგარდმო; იმ მთაზე უნდა აესულიყაეით მაღლა, ჩაგვეელო ძირამდის და მიეიღოდით ეენახში, ასე რომ სულ ოთხის ვერსის მანძილი იქნებოდა. აეედით თუ არა მთის კორწოზზე ნასახლარებთან და გადაეხედეთ გულმკერდ გადაშლილს ალაზნის მწვანე ღალაშაეით გადიეღლართა კალეების ჩრდილში მწვანეზე და ჩვენც ჩვენებურად-ძველებურად მარჯვენე - მარცხენე "შემოეუხოხორიკდით მოკიეტრამ ხალხი ნუღუღას უახლდა ვაგლახის კოთხვისათვის.

*) იხ. „ივერია" № 166 და 167.
*) დიაკვნის სახელი ბარნლოშე იყო, მაგ-

ყეიან ჩვენზე: აი, ერთად-ერთი საზოგადო საქმე ამბრიალთ, ერთად-ერთი საქმე აუჩენიათ და ალარც წესს დაგიდეენ, ალარც რიგს, აუღიათ და რაც ქონსა და ახირებას მოუწადინებია, იმას სჩადიან. არა, ნუ ეიქმთ მაგას, ნუ გაეიტეხთ სახელს, ჯორსა და მითქმა-მოთქმას მიზეზს ნუ მიეცემთ, რომ თაეისი ჭუკეანი კბილი ჩაგეკიდოს და შეგეწამოს რამ. ამას ითხოეს ჩვენი საკუთარი ღირსება, მართებულობა, ჩვენი საზოგადოებური პატიოსნება, საზოგადოებური მალალ-ზნეობა და მოეალეობა“.

მეორეს მხრით გეგაკერიეს ქცეეა თეით კრების თავმჯდომარისა. კანონითა და ყველგან მიღებულ ჩეეულებით, თავმჯდომარეა სრული გამგებელი კრებისა, ხელ-შეუეალი მიმცემი რიგისა და წესისა. არაეის ნება არა აქეს ურჩობა რამ გაუწიოს თავმჯდომარეს, რაკი თაეის თანამდებობას ასრულებს. ყოველი წევრი კრებისა ცალკე და თითონ კრებაც საერთოდ მბაამოუღებლიე უნდა ემორჩილებოდეს თავმჯდომარის დანდგენს: თუ ეინმე აუხირდა, ნება აქეს განაძეოს და კრებიდამ გარედაც გააყენინოს. ნება აქეს თითონ კრებაც გააუქმოს, თუ სხეა გზა არ არის რიგისა და წესის ჩამოსაგდებად. ამ სახით თავმჯდომარე სრული და ხელ-შეუეალი მმართე�eლია და გამგებელი კრებისა.

ესთქეათ, კრებამ მართლა ახირებით ითხოეა, რომ 12-ს საათზედ-კი არ დაიწყოს თეისი მოქმედება, როგორც წინა დღეს გამოეცხადებინა თეით თავმჯდომარეს, არამედ თითქმის ერთის საათის წინად; ესთქეათ, ერთი კაცეც არ გამოჩნდა იმოდენი ხალხში, რომ წამომდგარიყო, თაეის თაეის ღირსებაც დაეფარა, კრებისაც და თავმჯდომარისაც და ეთქეა: ეს რა ამბავია? რა უწესობა და ურიგობაა, რომ 12 საათზედ მოწეეულია ხაერებულად საზოგადოება და 11-ს საათზე-კი თეით კრებასა ემართაეთ; ესთქეათ, ყველა ესეა, ხოლო გეკოცებს, როგორ დაუთმო თავმჯდომარემ კრებისამ თეისი უფეელი უფლება და დაემორჩილა ახირებას ზოგიერთისას, თუნდ მთელის ერთიანის კრებისას!

სხვაგან ვრი, სხვაგან ფრანკეა,
გონებს ეძს ვთა მტრედი!

მაგრამ მეტად მოტაუეედებოდა ამის თქმელი: მართალია ასეთი მტკიცე ხასიათიანი რკინის გული ჰქონდა ნეულნეულს, მაგრამ მიუხედაედად ამისა, მწეარ-ჩიტასაეით ეუცახცახდის ხოლმე გული, როცა კი თაეის მღედელს შეგლ-შეკრულს დაინახაედა. თაეის საყვარელ ტაბლების ტკბილ-ფეკრებშიაც რომ ყოფილიყო გართული, მღედლის ერთი მკეახედ აბოხეელება მთელად გონების დაეთრებს გადეურეედა ხოლმე საცოდაეს ნეულნეულს. მღედელს რომ ერთი თაეისებურად შეეკეიელა: ნეულნეულ! ეხლა ტუტა ადინე ჩვენს ადრე და მალე დასაღუბაეს მრეველს და დღესეე შენს ზურგით ჰამბიზიე კოლის პურით, ნეულნეულ ერთი ნაეს-კი გაიფეკრებდა ჩეეულებისამებრ, კურსოენიკია, მე ამასთან რა ჩემი ფეხები გამიეაო, და ყურ-მოკრილ ეირიეით დაემორჩილებოდა ხოლმე მღედლის ბრძანებას. ერთის სიტყეით ნეულნეულ და იმისი მღედელი იმ ჯურა ნეულნეულ მღედელ-დიაკენებს ეკუთენოდნენ, რომლების მსგავსი დღესაც მრაველი არიან ჩვენს კურთხეულ საქართველოში.

სიტხისაგან გამოკეეყჩეული და

ცხეირ-პირ ჩამოშეებული ნეულ-ნეულა დასიცხულ კამეჩიეით ქოშინებდა, დათეიეთ იბღეირებოდა აქეთ-იქეთ და ყეკინა ბაეაყეეთ ალაკლაკებდა გამობერილ თეალებს, ბოლოს ამოიღო ყალიონი და მაგარის თამბაქოს წეეთ გულს იტკბობდა ხმარ-თეძოზედ მედიდურად წამოწოლილი. სწორედ ამ დროს, ჩვენ დასწერიე წალამაკედებული მეეელე სოსანა გამოჩნდა, რომელიც ნელა-ნელა მოდიოდა პირ-ალმართზე. სოსანამ დანახეა და სკოლის ბიჭების ქიეილ-ხიეილი ერთი იყო: „მოდის ჩვენი ელისბარი, მკეახე-მკეახედ მოუბარი! გაუმარჯოს, სიტყეის გუდას, გაუმარჯოოოს“!.. ყეირიდნენ, რაც ძალი და ღონე ჰქონდათ. ნეულ-ნეულა-კი ისეე პირ-ქუშად იყო წამოწოლილი თავ-დასიებულ ბოთეერასაეით და დინჯად აბოლებდა ყალიოს მეფე-ხონთქრეიეთ.

მოდალატე წუთა-სოფლის ეაი-ეაგლახს თეთრად დაებერებინა გულ-ფიცხი სოსანა, მაგრამ გული-კი ისეე პატარა ბიჭისა ჰქონდა სბრალოს. იწეიათად მოჰხდებოდა, რომ სოსანა გაჩუმებული ენახა ეისმე; იმისი ენა არ მოიღლებოდა და გაუწეეტლეე ჭიკინებდა ჭრიკინასაეით, რის გამოც სიტყეიგუდას უძახდნენ მეტ-სახელად.

---

*) თუმცა ზედამხედველი კომიტეტი ამბობს, რომ რწმუნების წერილები ათასაძდე იყოფა, მაგრამ სტენოგრამის ბიულეტენი იმოწმებს, რომ კრებამ დაიწყო მოქმედება „при наличности 1020 членовъ, имѣющихъ 1455 голосовъ“. თუ ამ უკანასკნელს დავუჯერეთ, სჩანს, რომ რწმუნების წერილები სულ 435 ყოფილა და რა თქმა უნდა, ამოდენა ხმა იქნებოდა ვეკილობით.

თუმცა-კი უფრო სამართლიანი იქმნებოდა მეფე სიტყეისა ეწოდებინათ იმისთეის. ამის ღირსი იყო სოსანა და ამის ღირსნი არიან ყველა ის საუცხოო ენა-მეკეერნი, ბუნებითი ნიჭიერნი და სულით ძლიერნი გლეხნი, რომლების მაღალი მკეერ-მეტყველური მეტყველებანი თეით ცამდე დიდებულის შექსპირის ნაქმე გმირებსაც-კი გადაეპარებენენ გონიერულს სატყეა-პასუხში, მაგრამ ჩვენდა სან�ხეინოდ, დღესაც ხელ-უხლებელნი არიან ჩვენის მწერლობისაგან ჩვენიე მდაბიო ერის სათეალჩინო გენიოს-გმირები თაეიანთის სამაგალითო სიტყეა-მარგალიტებით; რა მიზეზით არიან ხელ-უხლებელნი—ამაზედ სხეა დროს მოეელაპარაკები ერცლად ჩემს ძეირფასს მკითხველს, და ეხლა-კი ისეე სოსანას მეუბრუნდები. მხოლოდ აქ ამას-კი ეიტყეი, რომ დღეს ჩვენი ქეეყანა ის ქეეყანაა, რომელსაც ზედგამოჭრით შეჰშეენის იესო-ქრისტეს ორიათას წლოვანი ნაბრძანები: მრაველ არს სამკალი, და მცირედ მოიპოვებიან ჭეშმარიტნი მომკალნი.

დ. მაჩხანელი

(შემდეგი იქნება)

ეს კორესპონდენტი ეხლა „Daily News“-სა სწერს ეჩმიაძინიდგან, რომ 27 იელისს არაჯანის სომხობა (ბაიზეთს ახლო) რუსეთის ეკლესიის შეუერთდა და აქ დღე-დღეზედ ელიან, რომ ოსმალეთის სომხეთის ყველა მკვიდრი ამ გზას დაადგება, რათა ოსმალების ძალ-მომრეობასა და შეწუხებას თავი დაეწიონო.

*** როგორც შეიტყუეთ გუნიბის მოედანზე დიდის ტაძრის ასაშენებლად კავკასიის სახუროთ-მოძღვრო მმართველობას გადაუდგა 187,973 მ. და ეგერობა ამ თვეის 10-სათვის დაუნიშნავს. ამ ფულით ეკლესიის ცალიერი კედლები უნდა ამოაშენონ უფუმბათოდ და გაულესავი ჩაამბარონ კავკასიის სახუროთ - მოძღვრო მმართველობას 1893 წ. პირველ ნოემბრამდე და შემდეგ მმართველობა თავისის ხარჯით დასრულებს ეკლესიის აშენებას.

*** ამ ხანად გორის მაზრაში სოფელ ანეში, ახალუბანში, ბერბუკში და აგრეთვე სხვა ახლო-მახლო მდებარე სოფლებში საშინელი საქონლის ჭირი მძვინვარებს. დღე არ გავა, რომ რამდენიმე სული საქონელი არ მოკვდეს. სოფლების მინდორ-ველი აიესო საქონლის მძორით. საბრალო გლეხები, როცა მინდორზე სამუშაოდ მიდიან, თავლებზე ხელებს იფარებენ და ისე გაუელიან ხოლმე თავიანთ მკვდარ საქონელს გვერდზე, რომ არცკი უნდათ შეხედონ.

*** ფრონის-სუბა: ჩვენის მხრიდგანაც დაიწყეს სიარული ქეა-გუნდის საზიდველად ჭიათურასა და ზესტაფონს შუა, მიდიან უფრო გლეხ-კაცები და ოროლ-ურმით. ერ- ა ჩაქეთ ყეირილაში და ... მე ან მეოთხე გზა ჩაქეთ გომში. ორ-სამ კეირაში თითო ურეკ გადმოაქეს თუმანი და თუმან-ნახევარი მოგება, ხან ორი თუმანიც. ასეთს ქირაენობას დიდად უმადლიან გლეხები, მეტადრე წელს, როცა სიმინო მოსავალი არ იყო, კალოები მ�ლე დათაედა და გუნთის შებმამდე კაცი და საქონელი მომცდარია.

*** ქუთაისი: 2 აგვისტოს, დილის ათს საათზედ, აქ შემდეგი ამბაეი დატრიალდა: წითელ ხიდს ზემოდან ჩაეიდა 15 წლის მეთულუუნუ წყლის ამოსატანად, მაგრამ გაავსო თუ არა თულუები, ცხენი აღარ ამოჰყეა ზეეით, გაექანა მდინარის შიგ შუა გულში და მეთულუხეც თან გადიტანა. გიგო თუ არა ეს ამბაეი მამამ, მორიბინა და ისიც წყალში გადაეარდა. ეს საბრალოც დაირჩობოდა, იქეე რომ არ მდგარიყო ორი ახალგაზდა კაცი, რომელთაც მაშინვე გიიძრეს ტანისამოსი, გადაერიენენ წყალში და გამოიყეანეს ეს მოხუცებული, ცხენი რამდენსამე ხანს შემდეგ გამოგდო წყალმა და დამრჩენელი ახალგაზდა მეთულუსხე-კი ცამ ჩაყლაპა თუ დედამიწამ, აღარსადა სჩანს. აქ ირჩობა ხალხი და კარგი იქმებოდა, რომ ამ ალაგას რომელსამე მხნე პოლიციელს. დაეყენებინენ თვალ ყურის სადეგენებლად და ამდენის უბედურების შესამცირებლად.

*** გაზ. „ახ. მიმო“-ს შემდეგი დაწერილებითი ცნობები მოსულია გორის მაზრის „ყეიბში ცეცხლის გაჩენის შესახებ: ცეცხლი გაჩნდა 29 იელის ერთსა და იმავე დროს სამს ტყეში. სომ-ონოკისა, ციცაშვილებისა და ფალავანდიშვილების ტყეში. ცეცხლი მალე გაძლიერდა და დიდ მანძილს მოეღო. სომიონოვის ტყე ბეტონის ხეობაშია, გორიდგან 20 ვერსზედ, სოფ. ბობნევეში; ციცაშვილების ტყე გორიდგან 80 ვერსზეა, სოფ. აბუხალოში. ამ ორიეე ტყეში მრავალი წაქცეული და გამხმარი ხეა ამიტომ ცეცხლი უფრო ადვილად ძალიერდება. მაზრის უფროსმა დიდი ყურადღება მიაცა, ყოველიეე ღონე იღონა და, თუ დიდი ქარი არ ადგა, ცეცხლი თითქმის გამქრალად უნდა ჩაითვალოს. ცეცხლს გარშემო შემოაკეფეს ტყე, რომ სხვა ადგილას აღარ გარასწედეცო, და რაკი შუაგული ჩაიწვის, ცეცხლი თითონვე განელდება. სომიონოვის ტყის ცეცხლისათვის უფრო ვერაფერი დაუკლია. ატენის ხეობაში ეამუდამეული ქარი ჰქრის და 50 საკენზე ისეროის ნაპერწკლებსა და მუგუზლებს. ბეერჯელ შემოჰყეფს გარშემო, მაგრამ ცეცხლი მაინც ვერ შეიმაგრეს. ჯერ არაეინ იცის, რამდენი დაიწეება. ფალავანდიშვილების ტყე უფრო ნაკლებ დაზარალდება, რადგან ნელი ფოთლიანი ტყეა და ცეცხლი აგრე რიგად არ ეკიდება. ციცინთი ტყე უფრო ნაძიისა და ფისი უფრო ძლიერებს ცეცხლსა.

*** ლენინს მწარმოებელსა და მკეთებელსა თ. ზ. ა. ჯორჯაძეს დებეშა მიეღია სახელმწიფო ქონებათა საბჭოს წეერის არხიპოეისაგან, რომელიც ატყობინებს, რომ ფინანსთა სამინისტრომ თეენი ფირმა „თ. ჯორჯაძე ღ ამბ“-ს სახელმწიფო ვერბით დაჯილდოეთ. ეს ჯილდო ტფილისისს სამეურნეო გამოფენის ექსპერტთა კომისიის შუამდგომლობით უბოძებია ჯორჯაძისათვის. სხვათა შორის სამინისტროს ისიც ჰქონდა მოხსენებული, რომ პარიკის მსოფლიო გამოფენაზე ჯორჯაძის მეტი არაეინ იყო რუსეთის ღენის მწარმოებელ თავან წარმომადგენელი და უმაღლესი ჯილდოც ამან მიიღოეო.

*** გაზ. „კაეკაზი“ იუწყება, რომ ერთმა ტფილისელმა მოხელემ სახელმწიფო ქონებათა სამინისტროსამ პროექტი შეადგინა ტფილისისა და ქუთაისის გუბერნიების ტყეების დაცვისა და შენახვისა. ამ პროექტში სხვათა შორის ის გარემოებაც არის მოხსენებული, რომ თუმცა მემამულეებს ბეერი სახნაეი აღგილები აქვთ, მაინც ხშირად გასტეხაეენ ხოლმე ტყეს სახნავ მიწად და ცუდ-უბრალოდ აფუუბენენ.

—

შეცდომის გასწორება: ამას წინად ჩვენს გაზეთში შეცდომით იყო დასუბდილი, რომ ქორფულის სკოლის სასარგებლოდ კავკაკის სეირნობიდგან შემოსულ 1453 მან. 89 კაპ. დაიხარჯა 179 მან. 64 კაპ. უნდა იყოს 479 მან. 64 კაპ. ესეეე შეცდომის გასწორება მეორეველს შუადღეს ამოიკითხოს „Тиф. Лист.“-ის მე-177 №-ში. ამ გაზეთის თავის ნეიი იკითხა ჩვენის კორესპონდენტის ყოველისავე შეცდომის აღნიშვნა, რისთვისაც დიდად ვმადლობთ.

◆◆

მთავრობის განაკარგულებანი

უმაღლესი ბრძანებულებანი

ეროვნული ბანკის ... ...

რომლის მახლობელს სახლᲘᲗ სპორტის საწყობი ყოფილა. მალე მოსდებია ამ სპორტს ცეცხლი და ისე აბილბილებულა, რომ ცეცხლის ზღვა ეგონებოდა თურმე კაცს. აქედგან ცეცხლი სხვა სახლებსაც გადასდებია, და ოთხის საათის განმავლობაში მთელი დაბა შთაუნთქავს. ცეცხლის საქრობი მანქანები ყველაზე აღრე დამწვარა, ასე რომ გაქრობა სრულებით მოუხერხებელიყო გამხდარა. მცხოვრებლებს სამნილი შაᲗის ზარი დასცემიათ, რადგან ქარი ისე ძლიერ უბერავდა თურმე, რომ ყველას წინადვე გადაეწყვეტა, დაეღოᲗᲐთ და დაეწყალებინა. მართლაც და მთელის დაბის მცხოვრებლები, 350 მეტი მეკომური, სულ უბინაოდ და სარჩოზე ხელდაბანილი დარჩენილა. ორი ებრაელი ყმაწვილი და ერთიც მოხუცებული ოცასალი დამწვარა. გადარჩენით არაფერი გადარჩენილა, ფარაგების ეკკლესიის მეტი.

წერილი ამბები

წელს შესრულდა 600 წელიწადი მას შემდეგ, რაც სთო�lجججججج